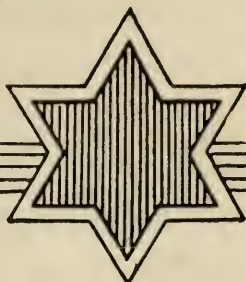

SKANDINAVIENS STJERNE

APRIL er Konferencernes Tid.

ODENSE 4. og 5. April¹
AARHUS 9. 11. og 12. April
ESBJERG 16. 18. og 19. April
AALBORG 23. 25. og 26. April
KØBENHAVN 30. April, 2. og 3. Maj

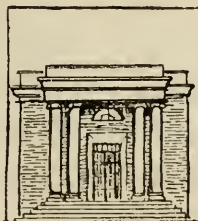
VEL MØDT!

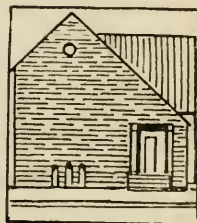
Aalborg.

Aarhus.

København.

Esbjerg.

INDHOLD:

Hindhede som Mormon 66	Asch: Nazaræeren (fortsat) ... 74
Joseph Smith - Profet og Seer... 68	Spejdere igen? 76
Sandheden om Mormonerne(fors.) 70	„Stjernen“s Sangbog 77
Pionererne fortæller IV - Johanne Margrete Aae 72	Hvad der sker 79

APRIL 1943

92. AARGANG

NUMMER 4

Ekstrabladet skriver den 8. Marts:

Hindhede som Mormon.

Fra Dr. Hindhede har jeg modtaget dette Indlæg:

I Deres Mormonartikel af 2. ds. citeres Profetens Visdomsord, men kun ufuldstændigt. Han prædiker ikke blot Afholdenhed fra Alkohol og Tobak, men ogsaa »Maadehold i Kødspisning«. Det sidste er glemt.

Mormonerne har med andre Ord i 110 Aar levet efter Hindhede. Jeg har i længere Tid staaet i Forbindelse med dem. Efter Opfordring sendte den nuværende Profet, Dr. John Widtsoe, Salt Lake, mig Dødelighedsstatistik for en Række Aar. I 1934 døde pr. 1000 Levende 7,1 Mormoner, men 10,4 Danskere, et Plus paa 46,4 pCt. Havde vi samme Dødstal som Mormonerne, vilde vi her have sparet 12,090 Dødsfald.

For nogle enkelte Aarsager havde Danskerne for Apopleksi † 34, for Hjertesygdomme † 38, for Nyresygdomme † 44, for Sukkersyge † 123, for Kræft † 190 og for Tuberkulose † 784 pCt.

Særligt de sidste Tal er jo forbløffende. De tyder paa, at hvis Danskerne vilde følge ROLLIER, HINDHEDE og MORMONERNE, vilde Tuberkulose i Danmark snart blive en Saga blot. Men desværre, vore Stormænd tror her stadig paa Kødets Kraft.

I sit Brev skriver Profeten bl. a.: »Visdomsordet lærer, som De ved, først og fremmest stor Moderation i Kødspisning, rigeligt Forbrug af Grønsager, Kornvarer og Lydighed over for andre Faktorer, som De har lært og bevist at være sande gennem et langt Livs Forsøg«.

Mikkel Hindhede.

Vor Artikel om Visdomsordets 110 Aars Dag i sidste Nummer af STJERNEN med Udtalelser af Lægerne Johanne Christiansen og Mikkel Hindhede og Gymnastikpædagogen Kaptajn Jespersen har vakt betydeligt Røre. EKSTRABLADET bragte den 2. Marts et stort opsat Interview med Missionspræsidenten over 2½ Spalte med Portræt af Broder West og Overskrifterne: VI ER DEN ENESTE SANDE KIRKE PAA JORDEN — siger Mormonernes danske Præsident Orson B. West. »Visdomsordet«, som kom fra Himlen for 110 Aar siden, anbefales af HINDHEDE, Kaptajn JESPERSEN og JOHANNE CHRISTIANSEN.

Og den 8. bragtes Dr. Hindhedes Indlæg, saadan som det læses her. Endnu en Gang har Visdomsordet bevist sin Værdi, ikke alene som rent sundhedsmæssig Faktor, men ogsaa som Banebryder for Mormonismens andre Sandheder. En Rambuk, der er i Stand til at nedbryde Folks indgroede Fordomme og faa dem til at lytte, som ellers intet vil have med os at skaffe. Visdomsordet er vor bedste Missionær, lad os derfor passe paa det, lad os efterleve det.

I Interviewet hedder det bl. a.: »Hvad er Visdomsordet?« — »Det er en Aabenbaring, der gaar ud paa, at ingen Mormon med Respekt for sig selv nyder Alkohol, Tobak, Kaffe eller Te. Men det har ogsaa en positiv Side, idet det anviser os at spise Grønsager og Frugt, sørge for, at vi faar rigelig sund Søvn og bruger Visdom i alle Livets Forhold.«

Løvrigt anbefales det alle interesserede at læse Artiklen i sin Helhed. Der omtales ikke alene Visdomsordet, men ogsaa mange andre Spørgsmaal af største Interesse.

Ældste Erling Magnesen:

Joseph Smith — Profet og Seer.

Kun fjorten Aar gammel og Midtpunktet i en religiøs Forfølgelse! I en Alder, da vore Drengene endnu ikke har taget deres Folkeskoleeksamen er han Offer for Gejstlighedens og andre kirkelige Embedsmænds Intriger og Anslag — — gjort til Latter af sine Omgivelser, spottet af de uvidende og hadet af de lærde.

Vi kender lidt til John Wycliff, Johan Hus, Martin Luther, Ulrik Zwingli, Johan Calvin, John Knox og andre religiøse Reformatorer; men det var studerede og veluddannede Skikkelser indenfor det religiøse Liv. De mødte en uforstaaende og magtskyg Klasses ganske Modstand, men de var selv blandt de lærde, universitetsuddannede og gejstligt indviet. De fremstod paa en Tid, da alle Mørkets Mægter var i Færd med at give Slip paa deres Kvælertag. Paa en Tid, da den aandelige, tekniske og nationale Udvikling stod foran sin Renæssance og en Verden af aandeligt formørkede og overtroiske Ledere baade indenfor Stat og Kirke stod for Ledelsen, medens den store Masse var i fuldstændig Uvidenhed. Ja, de fremstod paa en Tid, da Bibelen var laast til Prædikestolen, og det paa det strengeste var forbudt den almene Mand at læse i den, om han havde kunnet. Bag det hele stod der en Magtfaktor, som havde sine Fangarme vidt forgrenet i alle Lande, og som for enhver Pris maatte beholde sit Favntag paa Folkene. Derfor maatte Kampen blive haard og Midlerne grusomme i den Kamp, som fandt Sted. Men det var modige Mænd, Mænd, som ved deres Lærdom og Position stod paa lige Fod intellektuelt med deres Modstandere, og Sejren blev deres.

Men denne! Hvad kunde man have at frygte af en fjorten Aar gammel Dreng, opvokset under trange og tarvelige Kaar; af en, som havde tilbragt sine Drengaar paa en Bondegaard, og som ikke havde lavet andet end Karlcarbejde for sin Fader og sine Naboer; af en, som ikke havde faaet den mest almindelige Uddannelse, for ikke at tale om Højskole eller Universitetet, som han kun havde hørt omtale ved Navn. Ja,

hvad kunde vel Teologer og andre lærde, baade ved Kirker og andre Institutioner have at frygte af en Dreng, som ikke havde faaet mere Kundskab end omrejsende, halvkvificerede Landsbyskolelærere havde givet ham?

Fjorten Aar og forfulgt af lærde, gejstlige, aldrende Mænd! Mænd, som forkyndte om Pauli Syn paa Vejen til Damaskus, om Marias og Zakarias' Besøg af Engle. Mænd, som forkyndte, at Abrahams, Isaks og Jacobs Gud var en Aabenbarings Gud. Mænd, som forkyndte om Jesus Kristus og hele den store Menneskemasse, som de fik med sig og som erklærede at være kristne. Kristenforfølgelse med en fjorten Aar gammel Dreng som Midtpunkt!

Endskønt man havde Ret til at dyrke Gud ifølge Frihedens Principper, saa var der dog Strid og Kiv blandt de forskellige Grupper, men om eet kunde man samle sig. Om Jesus Kristus? Nej, om at forfølge en Dreng!

Drengen blev voksen og fik Lov til at leve, til han blev niogtredive Aar gammel — da han faldt for en tilsværet Pøbelhobs Morderhænder.

Tusinder fulgte ham, og i sin korte Livstid udførte han et Livsværk saa stort, at det fremdeles sender sit Ekko udover hele Jordens Overflade og vil fortsætte med at gøre det, indtil Alverdens Nationer med deres Indbyggere er fuldstændig indhyllet i Klangen fra dette mægtige Tonevæld — Joseph Smith, Guds Profet i de sidste Dage! Indhyllet i Klangen fra Mormons Bog, Pagtens Bog, Den kostelige Perle, Kirkens Historie, Kirtland, Missouri, Nauvoo, Byer, Skoler, Templer og til Slut Saltsødalen, hvor de, som troede paa ham, er blevet et stort og mægtigt Folk. Et Livsværk under Forfølgelsens knugende Mare, uden et Øjeblik Fred under Anerkendelsens velsignende Balsam.

Hans Livsværk er ikke endt. Hundrede Tusinder intelligente Mænd og Kvinder spredt over hele Jorden bærer i Dag Vidnesbyrd om ham og nævner hans Navn i Forbindelse med Gud og Jesus Kristus. De ser op til ham som en større Leder end Moses og en større Profet end Esajas. Hans Udtalelser er for dem en Lov, som de paa det strengeste efterfølger. De synger Sange til hans Pris og i hver Forsamling, hvor hans Tilhængere er forsamlet over hele Jorden

(Fortsættes Side 75 forneden)

Sandheden om Mormonerne IV.

EVANGELIET.

Midlet til at naa alt det, som Gud har bestemt for Mennesket i dets Jordeliv, er Antagelsen af og Lydigheden mod det Evangelium, i hvilket Jesus Kristus er Centret. Han er Menneskelhedens Frelser og Forløser, Opstandelsen og Livet. Gennem ham tilvejebragtes Tilgivelse for Synd, Opstandelsen til fysisk Udødelighed og den aandelige Fødsel til Forening med Gud.

ORGANISATION OG STYRELSE.

Mormonkirkens Organisation og Styreform udgaar fra Præstedømmet. Præstedømmet betragtes som en Kraft fra Gud til Mennesket, hvorved Mennesket bemyndiges til at handle i Guds Navn og med Autoritet fra ham. Det aronske Præstedømme har hovedsagelig at gøre med timelige Forhold, Opkrævning af Tiende, Omsorg for de fattige, den almindelige Varetagelse af Kirkens Ejendomme og Udførelsen af Evangeliets ydre Ordinancer, Vanddaaben og Administrationen af den hellige Nadver. Embedsmændene i dette Præstedømme er Biskopper, Præster, Lærere og Diakoner. Over dette Præstedømme præsiderer det saakaldte præsiderende Biskopsraad i Kirken, der bestaar af tre Højpræster af Melkisedeks Orden, hvoraf den ene er den præsiderende Biskop og de to andre Raadgivere. Dette Biskopsraad udpeges af det første Præsidentskab, ordineres af dem og antages og opholdes ved Kirkens Stemme. Det melkisedekske Præstedømme har hovedsageligt at gøre med de aandelige Ting, forkynde Sandheden for Verden, bære Vidnesbyrd om den og virke i Kirkens højere Administration med Hensyn til Lovgivning og dømmende Funktioner og ogsaa indbefatte Overopsynet over de timelige Forhold. Embedsmændene i dette Præstedømme er: Apostle, Profeter, Seere, Aabenbarere, Patriarker, Højpræster, Halvfjerds og Ældster. Kirkens to store Opgaver er at forkynde Sandheden og fuldkommengøre deres Liv, som modtager den.

Kirkens Jurisdiktion og Myndighedsomraade dækker hele Verden. Det er den altomfattende Kirke — almen i videste Betydning. I Amerika, hvor Kirken er stærkest organiseret,

anerkes et centralt Punkt beliggende i Jackson County, Missouri som Zion. Her skal engang i Fremtiden bygges en hellig By af Kirken, et nyt Jerusalem, hvortil der vil finde en Indsamling Sted fra alle Nationer. Dette vil blive det administrative Centrum for den almene Kirke og Pladsen for Hovedtemplerne. Andre Byer og Beboelser, der ligger passende tæt sammen for lokale administrative Formaal udenfor dette centrale Sted vil blive kaldt og kaldes nu »Zions Stave.«

Til at supplere Præstedømmets Arbejde er der de kvindelige Hjælpeforeninger, Søndagsskolerne, Ungdomsforeningerne, Børneorganisationerne, og Kirken opretholder et Skolesystem, der omfatter Højskoler, Seminarier og Kollegier, hvor Mormonteologien er gjort til en Del af Undervisningsplanen.

Mormonkirkeens Medlemstal blev i 1924 opgjort til 535,659, en Forøgelse paa omtrent 200,000 siden 1900. Det blev anslaaet, at af alle Kirkemedlemmer var omkring 90 pCt. i Utah Mormoner, 53 pCt. i Idaho, 24 pCt. i Nevada, 21 pCt. i Wyoming og 11 pCt. i Arizona. Det er de Stater, hvor Kirken har vundet størst Fremgang. Missionsarbejdet blandt Mormonerne har altid været og er stadig meget udstrakt. I 1924 var Antallet af Missionærer udsendt i De forenede Stater 1,092 og Antallet i Udlandet 777.

De sidst opgivne Medlemstal er fra 1940 og viser en meget betydelig Fremgang. I U.S.A. 703.017 Medlemmer og i den øvrige Verden 159.647, ialt 862.664.

O. A.

(Fortsættes i næste Nr.)

Paa min Hustrus, Datters og egne Vegne, bringer jeg herved Missionen, Grenen og Organisationerne samt alle de kære Søkende min dybtføjte Tak for den uforglemmelige Aften I beredte mig paa min 80aarige Fødselsdag. Denne Aften vil staa som et kært Minde, saalænge jeg lever.

HANS N. OGAARD

Pionererne fortæller...

IV. Johanne Margrete Aae, Esbjerg.

Johanne Margrete Aae.

Str. Aae er en kendt Person i Kirken i Esbjerg. Gennem den lange Aarrække hun har været Medlem af Kirken, har hun været aktiv og trofast. Var Str. Aae ikke paa sin Plads ved Møderne, var der eet eller andet galt, og saadan er det endnu. Hvad Str. Aae ikke ved om Mormonerne og deres Kirke her i Esbjerg indenfor de sidste 30—35 Aar er ikke værd at vide.

Str. Aae blev født paa Landet i en lille Landsby, Roust, Grimstrup Sogn. Hun havde gode Forældre, som opdrog hende i Kristendommen. Hun har altid været religiøs, og da hun første Gang hørte om Mormonismen, interesserede den hende, men samtidig frygtede hun paa Grund af alle de daarlige Rygter derom. Og hun værgede sig mod sin Mand, der vilde have hende med til Møde, igennem 2 Aar.

Aae var blevet interesseret i Mormonismen ved de store offentlige Møder, som blev holdt i den største Sal i Esbjerg, og hvortil Folk strømmede i en saadan Grad, at selv Gangene og Foyeren var proppet med Mennesker. Disse Møder, der blev afholdt af Byens Præster mod et Par af Kirkens Missionærer, syntes at vise, at det meste af Forsamlingen var paa Mormonernes Side, især naar Præsterne med haarde og onde Ord haanede Mormonismen og blev sat til Vægs med Bibelens egen Lære. Disse Møder erindres endnu tydeligt af Byens lidt ældre Indbyggere, og det var her Hr. Aae første Gang hørte Mormonismen forkyndt og blev interesseret. Missionærerne blev inviteret hjem, og da deres Tale var noget gebrokket, og Aae ikke var bibelkyndig, blev Fru Aae kaldt til Hjælp.

Saadanne blev Kirkens Lærdomme først forkyndt for een, der siden blev et saa trofast Medlem. Efter 2 Aars Talen frem og tilbage indvilligede Fru Aae i at gaa til Møde, men kun for at finde Fejl.

»Fandt De nogen?« spørger vi.

»Nej, jeg fandt hurtigt ud af noget andet. Nemlig, at her var min Plads, her hørte jeg hjemme.«

»Hvornaar blev De døbt?«

»Pinselørdag, 1913.«

»Var der ikke megen Modstand mod Mormonismen dengang?«

»Jo, ikke saa lidt mere end nu. Alle mine Venner vendte mig Ryggen; men efter nogen Tids Forløb kom de tilbage, for de havde opdaget at »Margrethe var jo ikke blevet ringere ved det.« De Missionsfolk, vi kom sammen med, advarede mig og bad mig vende om

og komme tilbage til min Frelser, men jeg fortalte dem, at jeg tværtimod troede, at jeg var kommen ham nærmere.«

Søster Aæ gaar over til at fortælle om alle de Hellige, hun har sagt Farvel til paa Esbjerg Havn, naar de rejste til Zion. »Var I andre kede af at blive ladt tilbage?«

»Jo, sandelig. Hver Gang, nogle af vore Medlemmer var med, var der stor Tudekoncert.«

»Var Ønsket om at komme derover meget stærkt?«

»Ja. Jeg tror endog, det var større end nu. Saa snart, man blev døbt, gik ens Ønsker og Længsler kun til Zion. Søskende var villige til at opgive alt, blot for at komme til Herrens forjættede Land.«

Søster Aæ har sagt Farvel til to Døtre, der emigrerede. Begge blev gift med gode Sidste Dages Hellige derovre. Den ene er nu Enke og bosiddende i Salt Lake City, den anden bor i Alberta, Canada. En Datter her i Byen er ogsaa Mormon, og hendes Mand, der døde for godt tre Aar siden, var ogsaa Medlem.

Søster Aæ har som Medlem af Kirken oplevet en Verdenskrig før, og vi spørger, om Tilstanden dengang kan sammenlignes med nu. »Ja, i mange Retninger. Da maatte de lokale Brødre ogsaa overtage Ledelsen. Og det blev gjort godt; men mange blev borte fra Kirken dengang, ikke saa lidt flere end under denne Krig. Til sidst var vi kun en fire Familier tilbage, og der var stærk Tale om at lukke Kirken, men gamle Søster Glarmester Jensen stillede sig i Døren og sagde: »Kirken bliver ikke lukket, saa længe jeg staar i den«, og det holdt Stik. Efter Krigen fik vi en Missionær fra København, Broder Tronier og Broder Rasmussen fra Aarhus, og de gjorde et stort Stykke Arbejde for de Søskende, der havde trukket sig tilbage, og snart havde de Kirken paa Fode igen.«

Paa vort Spørgsmaal om Kirken da og nu, svarer Søster Aæ: »Jeg synes, der var mere Hjertelighed og Iver til Stede dengang. Var der nogen, der trængte til Hjælp, Medlemmer eller Ikke-Medlemmer, saa hjalp man, uanset at man havde sit eget Hjem og syv Børn at passe foruden. Kirkens Arbejde *skulde* gøres, og det blev gjort. Det er, som om der er for mange Ting uden om, der nu skal varetages, førend Kirkens Arbejde; men Tiden har vel en stor Del af Skylden deri.«

Søster Aæ har i de 30 Aar, hun har været Medlem af Kirken, været i Bestyrelsen for Kvindelig Hjelpeforening utallige Gange, og hun fortæller, at det Arbejde har hendes Hjerte. Søster Aæ er kendt for sin Villighed til at bringe Trøst, Hjælp og Opmuntring, og er saaledes en god Repræsentant for Kirken.

Det er 30 Aar siden, Søster Aæ blev døbt, men taler man med hende i Dag, møder man et stærkt og brændende Vidnesbyrd, ikke lunkent og ligegyldigt.

»Den bedste Dag i mit Liv, var den Dag, jeg blev døbt, og den Dag i Dag fryder Evangeliet mig.«

Schalom Asch:

NAZARÆEREN.

(Fortsat)

Denne Udveksling af Blikke varede kun et Øjeblik, og dog var det et Øjeblik saa langt som Evigheden. Rabbineren pegede mod Præsteskabet med sit Reb og raabte med tordnende Stemme, en Stemme, der var som hundrede Trompeter:

»Staar der ikke skrevet: ‚Mit Hus skal være et Bønnens Hus for alle Folkeslag?‘ Og I har gjort det til en Røverhule!«

Den yngste af de præstelige Brødre havde trængt sig helt frem: hans Haand var løftet for at give Signal til Opsynsmændene med de blysnertede Piske til at kaste sig over Rabbineren. Et strengt Blik fra hans ældre Broder, den første Embedsmand Jochanan, standsede Ordren.

Mængden, som omgav Rabbineren, opsendte et stort Jubelskrig fra deres Hjerter, som om en mægtig Byrde var bievnet løftet fra dem. Det, som havde tynget dem alle, Lærde og Ulærde, det som havde samlet sig i hvert jødisk Bryst, al Bitterheden og Harmen mod Hanans Hus, var nu blevet som en eneste Sten, som Rabbineren slyngede i Ansigtet paa Undertrykkerne:

»Bønnens Hus for Folkeslagene har I gjort til en Røverhule! I har forvandlet Templet til et Slagtehus, til en kogende Kedel Kød, til en aaben Mund, som raaber: ‚Giv! Giv!‘ thi den er aldrig mæt.

»Hanans Sønner er Elis Sønner, som snapper Kødet fra Alteret med deres Gafler!

»Hanans Hus og Beitus' Hus: de har gjort deres Sønner til Skatmestre, deres Svigersønner til høje Embedsmænd og Forvaltere, og de slaar deres Slaver med Køller. Ve jer, Hanans Sønner!

»Guds Hus, som skulde kaldes et Bønnens Hus for Folkeslagene, for alle Verdens Folkeslag, har de omdannet til en Markedsplads. Paa den Sten, hvor Abraham bandt Isaak til Ofringen, har de aabnet deres Boder.

»Forbandet være I, Elis Sønner!«

En for en forsvandt de, de høje Embedsmænd og Forvaltere i deres Purpurklædninger, med deres oliede og krollede Skæg; de trak sig tilbage bag Forhængene til Helligdommens Forgaard. Rabbineren fra Nazareth blev alene tilbage, Eneherre over Templets Forgaarde den Dag.

Vi tænkte, at nu, efter at han havde splittet Elis Søner ved den hellige Kraft, som udstrømmede fra ham, efter at han havde bundet Hanans Søner, Templets Beherskere, med sin Munds Aande — at han, efter at han havde gjort dette, vilde vende sig og tilintetgøre den største af alle vore Fjender, selve det ondes Kilde, den Næve, som var lagt paa Israels Nakke; med den Myndighed, han nu sad inde med, med det Reb, han holdt i sin Haand, vilde han drive Edoms jordiske Herredømme foran sig. Men det skete ikke den Dag. Thi han samlede sine Disciple om sig og forlod Tempelgaarden. Han vendte tilbage til Olivenbjerget. Folket fulgte ham, som om han var en Konge, og alle Ansigter straaledede, alle Øjne skinnede, alle Hjerter sang af Glæde. Nu saa vi klart, at Forløsningen bankede paa Døren; ogsaa for os var der opstaaet en Beskytter. Paa den Dag blev Guds Navn lovpriset. (Nyt Kapitel paabegyndes i næste Nr.)

(Fortsat fra Side 69)

gaar der en Undertone af dette ene: Joseph Smith, Guds Profet!

Verden skriver tusind og atter tusind Bøger og Skrifter om ham. Men hvor meget den end forsøger at gøre sig færdig med ham, trænger han sig dog frem i stadig tiltagende Grad. Han kan ikke standses, denne fjorten Aar gamle Dreng! Hans Navn kan ikke bortelimineres eller druknes i Verdens Larm og Tummel.

Denne store Opgave maa Verden engang løse. Den kan vige uden om, skyde ham fra sig, undskylde sig, angribe, haane og spotte ham, men han vil altid vende tilbage, og han Budskab til Verden vil altid lyde om igen og om igen, indtil det begynder at dæmre: Var han trods alt en Guds Profet?

SPEJDERE IGEN?

Henning Fanøs Artikel i sidste Nummer har rørt ved et ømt Punkt, — det viser tydeligt de mange Indlæg, vi har modtaget. Vi skal her citere de vigtigste Punkter i nogle af Brevene, og i næste Nummer skal vi saa bringe en afsluttende Oversigt over Indholdet i alle de indtil den 15. April modtagne Udtalelser.

Søndagsskoleforstander Chr. Nielsen, København, har i en længere Skrivelse redegjort for sin Stilling. Han mener, at det ikke længere drejer sig om »at holde paa vore unge«, men nu om »at faa vore unge tilbage«, altsaa »noget maa gøres«. Det, Spejderbevægelsen tidligere er strandet paa, er Kirkens Forbud mod Udflugter og Spejderøvelser om Søndagen. De unge kan ikke blive rigtige Spejdere ved en ugentlig Mødeaften i den lille Sal, og »efter meget nøje Overvejelse, vover jeg at stille mig ved Siden af de unge i Kravet om her at vise lidt Eftergivenesshed. Jeg gør det, skønt jeg selv for Tiden er Forstander for Søndagsskolen her i København. Jeg tror nemlig ikke, at Søndagsskolen vil komme til at lide noget under dette. — — For der er vel ikke nogen, der for Alvor tror, at Kirken vinder noget ved at stille sig stejlt i dette Spørgsmaal?«

Præsidenten for Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse, Ejnar Nielsen i Esbjerg, skriver om sit Forsøg i sin Tid paa at starte Spejderne i Esbjerg. Han mener, at der er en Tid, hvor

vi mister vort Greb i de unge, mellem Søndagsskolen og Juniorklassen.

Medlem af Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelse, Figat H. Breum: »Min Spejertid skylder jeg meget og vilde ikke have undværet den for meget andet.«

Alfred Ingemann Hansen, ogsaa Medlem af Hovedbestyrelsen: »En god Idé, men jeg synes ikke, at det skal være paa samme Maade som i de forskellige Spejderkorps, for det er en Slags Militær, og det burde vi tage Afstand fra.«

Søndagsskoleforstander Alfred Hauberg Jensen, Aarhus: »Det er den helt rigtige Idé, og den skal nok slaa an, men lad os holde os til den internationale Spejderbog, saa at vore Spejdere kan komme sammen med andre i Lejre og Konkurrencer.«

Richard Gregersen, Præsident for den lokale Ungdomsforening i København: »Man maa med Glæde hilse fremtidige Bestræbelser for at oprette Spejderorganisationen igen. Men det maa kraftigt understreges: Forsøget maa kun gøres, hvis de rette Forudsætninger er tilstede. De har ikke været det før. Er de det nu?«

— — —
Altsaa tilsyneladende Enighed om, at der bør gøres noget. Men er Forudsætningerne tilstede? Hvad mener *De*? Lad os høre, hvad *De* mener. Alle Indlæg gaar videre til Missionspræsident og Ungdomsforeningernes Hovedbestyrelser.

U. 8.

Vor Gud han er saa fast en Borg.

Mel. KB. 169.

Vor Gud han er saa fast en Borg,
 Han kan os vel bevare
 Han var vor Hjælp i al vor Sorg,
 Vort Værn i al vor Fare;
 Den gamle Fiende led
 er nu for Alvor vred,
 stor Magt og Argelist,
 han samler mod os vist,
 ej Jorden har hans Lige.

Vor egen Magt, den er kun svag,
 let kan os Fienden fælde,
 men En antager sig vor Sag,
 omgjordet med Guds Vælde;
 Det er den Herre Krist,
 og Sejer faar han vist,
 der er ej anden Gud,
 Han drager med os ud,
 Han Marken skal beholde.

Min Bøn.

S. 7.

Mel. DS. 294.

Mer Hellighed giv mig,
 mer Stræben i Løn;
 Mer Taalmod i Prøver,
 mer Anger for Synd;
 Mer Tro paa min Frelser,
 mer Lyst til hans Bud;
 Mer Fryd i Hans Gerning,
 mer Kundskab om Gud.

Mer Ydmyghed giv mig,
 mer angerfuld Bod;
 Mer Glæde ved Livet,
 mer Fasthed og Mod;
 Mer Sorg for Hans Smerte,
 mer Gru for Hans Død;
 Mer Sagtmod i Trængsel,
 mer Haab i min Nød.

Mer Lydighed giv mig,
 mer Kraft til at staa;
 Mer Renhed i Sjælen,
 mer ædel Attraa;

Mer Længsel mod Himlen,
 mer Lys paa min Vej;
 Mer salig og hellig,
 mer, Herre, lig Dig.

Krist stod op af Døde. S. 8.

Krist stod op af Døde
 i Paaskemorgen røde;
 thi synger lydt og sjæleglad
 Hans Menighed i allen Stad:
 Ære være Gud i det høje!

Krist stod op af Døde,
 afsonet er vor Brøde!
 Thi synger lydt og sjæleglad
 Hans Menighed i allen Stad:
 Ære være Gud i det høje!

Krist stod op af Døde,
 i Himlen vi Ham møde!
 Thi synger lydt og sjæleglad
 Hans Menighed i allen Stad:
 Ære være Gud i det høje!

B. C. Lund ved Grundtvig.

Og myldred Djævlø frem paa Jord
 og os opsluge vilde,
 vi frygte dog ej Fare stor,
 de deres Trusler spille;
 Lad rase Mørkets Drot
 med Løgn og Mord og Spot,
 han har dog faa't sin Dom,
 da Krist til Jorden kom,
 et Ord ham nu kan fælde.

Det Ord, de vel skal lade staa,
 og dertil Utak have,
 thi Herren selv vil med os gaa
 alt med sin Aand og Gave;
 Og tage de vort Liv,
 Gods, Ære, Barn og Viv,
 lad fare i Guds Navn,
 dem bringer det ej Gavn,
 Guds Rige vi beholde.

Luther

**De hidtil aftrykte Sange kan nu faas
 samlede i et Hefte. Pris 15 Øre.**

HVAD DER SKER

6. April: 113 Aar siden Kirkens Oprettelse.

Aalborg. 15. Februar holdtes Afskedsfest for Missionæerne Str. og Br. Jessen. 25. Februar var Sangkorets Medlemmer samlede til Fællesspisning.

5. Marts havde Genealogisk Forening arrangeret en H. C. Andersen Aften med Sketches, Sange og Historier. Aftenen gav et pænt Overskud ved Salg af forskellige Gaver.

Esbjerg. 9. Marts holdt Ungdomsforeningen Fastelavnsfest i Form af Kostumebal med Præmier for den bedst udklædte Dame og Herre. 95 pCt. af Deltagerne mødte derfor i Dragter. Til Trods for Sirenehylen og periodevis Skydning, blev det en yderst vellykket Aften.

København. 5. Marts var Genealogisk Forenings Mødeaften, og ganske naturligt benyttedes denne til at fejre Foreningens nyligt afgaaede Hovedbestyrelsespræsident, Broder Ogaard, som

Dagen før var rundet de 80 Aar. Det blev en hyggelig Aften, ikke mindst, da Br. Ogaard fortalte Erindringer fra sin Soldatertid.

15. Marts opførte Kv. Hjælpeforening i Anledning af Organisationens 101. Fødselsdag et dramatisk og meget gribende Skuespil, det første siden Besættelsen. Desuden medvirkede et særligt Kviudekor, Syngende Mødre. (Resultat af Artiklen i sidste Nr. af STJERNEN?).

Aalborg. Søster Else West fyldte den 19. Marts 75 Aar.

Esbjerg. Ældste Anthon Jørgensen fyldte 8. Marts 75 Aar.

København. Søster Alma Caroline Ogaard fyldte den 13. Marts 70 Aar. Søster Oline Andersen fylder den 9. April 70 Aar.

Odense. Ældste Viggo Christensen fyldte den 14. Februar 70 Aar.

Vi ønsker disse Søkende hjertelig Tillykke!

Til Søkende og Venner i

Aalborg, Brønderslev, Hjørring og Frederikshavn, bringer vi — da det er umuligt for os at skrive til hver enkelt — ad denne Vej, vør allerhøjest Tak for den Tid, vi tilbragte sammen med Jer. Tusind Tak for Gæstfriheden, I har vist imod os.

Søkende og Venner, vær overbevist om, at vi i allerhøjeste Grad paaskønner og aldrig vil glemme Jer og den Tid, vi tilbragte som Missionærer iblandt Jer.

Til den lille Flok i Frederikshavn ønsker vi at sige: Hold trofast fast ved Jernstangen, som Lethi saa i sin Drøm, og som betyder Evangeliet. Den fører os, dersom vi trofast holder fast, til den dejlige Have med det herlige Frugttræ, eller med andre Ord, ind til det celestiale Rige.

Til Søkende og Venner i Aalborg Gren, som Mandag den 15. Febr. satte os et uforglemmeligt Minde ved at gøre Afskeden for os saa festlig, siger vi, at Ord er altfor fattige til at give Udtryk for vore Følelser.

Maa Herren velsigne Jer alle, er vor inderligste Bøn og Ønske.

Anne og Jes P. Jessen.

Reed Smoot:

SANDHEDEN OM MORMONERNE

*er nu udkommet som Bog og kan købes
i alle Landets Boglader for Kr. 1.25.*

I Kommission hos
HENRY CLAUSENS FORLAG
København 1943

FORORD:

Den 6. April 1830 oprettedes JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE i Staten New York i De forenede Stater med 6 Medlemmer af den 25-aarige JOSEPH SMITH, af sine Tilhængere regnet for »Profet, Seer og Aabenbarer«.

1830 udsendte Joseph Smith »MORMONS BOG«, en Beretning om Amerikas første Indbyggere, oversat fra det Oldtidssprog, hvorpaa den var indgraveret paa Guldplader. Denne Bog regnes af Mormonerne for sidestillet med BIBELEN.

Mormonerne led under stærke Forfølgelser, og den 27. Juni 1844 blev Joseph Smith dræbt af en Pøbelhob i CARTHAGE Fængsel, hvor han sad arresteret.

Hans Efterfølger blev BRIGHAM YOUNG, som i 1847 førte Mormonerne, dvs. ca. 1000 Familier tværs over den store ubeboede Prærie til det, som nu er Staten UTAH. En Vandring, som aftvinger den største Respekt for Mormonernes Ledere, som var i Stand til at gennemføre den til Trods for umaadelige Vanskeligheder.

Siden har Mormonerne bredt sig over det meste af Jorden, og ogsaa her i Danmark. Den hidtil foreliggende Litteratur paa Dansk om Bevægelsen har imidlertid været stærkt præget enten af Tilhængere eller af Modstandere, og det har derfor været svært at danne sig et uheldet Indtryk af Religionen og dens Historie. Det er vort Haab, at vi med nærværende Skrift har udfyldt dette Savn og givet den danske Læseverden en fuldstændig neutral Skildring af Mormonismen og Mormonerne.

Orson B. West.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.

Aarsabonnement Kr. 3,50, pr. Nummer 35 Øre

Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.